

Duben

Divadelní zpravodaj

112. sezóna 2021/2022

S ELIŠKOU LÁSKOVOU O ŽIVOTĚ A PRÁCI

PŘESUNUTÝ 22. ROČNÍK GRAND FESTIVALU SMÍCHU

MIMO ZÁZNAM PETRA ABRAHAMA/NOVOTNÉHO

NA PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ ABONENTNÍ SKUPINOU (NAPŘ. A, B, C) ROVNĚŽ NABÍZÍME VOLNÉ VSTUPENKY K DOPRODEJÍ! NEOZNAČENÁ PŘEDSTAVENÍ NEJSOU OBSAZOVÁNA PŘEDPLATITELI, VSTUPENKY JSOU PO VYŘÍZENÍ HROMADNÝCH OBJEDNÁVEK URČENY K VOLNÉMU PRODEJI.

I→ HRAJEME BEZ PŘESTÁVKY →★ UVÁDÍ AGENTURA KOMETA → SCÉNIKÉ ČTENÍ Z CYKLU INPROJEKT → GRAND FESTIVAL SMÍCHU

Duben

PROGRAM PŘESUNUTÉHO
22. ROČNÍKU
GRAND
Festivalu smíchu

str. 9–11

MĚSTSKÉ DIVADLO

PÁTEK	1.	10:00	K. J. Erben / KYTICE	KONEC 11:30 →→	ŠK
		18:00	SHERLOCK V NESNÁZÍCH	KONEC 20:15	G
SOBOTA	2.	19:00	NORMÁLNÍ DEBIL 2	KONEC 20:55	
NEDĚLE	3.	19:00	A. Dvořák / RUSÁLKA	PREMIÉRA str. 25	
			Lyrická operní pohádka o třech dějstvích v podání studentů Konzervatoře Pardubice. Dirigent T. Židek. Režie J. Uherová.		
PONDĚLÍ	4.	19:00	RUSÁLKA		
ÚTERÝ	5.	19:00	AUDIENCE U KRÁLOVNY	KONEC 21:20	A

ČTVRTEK	7.	17:30	NOC NA KARLŠTEJNĚ	KONEC 19:35		S
PÁTEK	8.	10:00	VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ	KONEC 12:20		ŠK
		19:00	Z POSTELE DO POSTELE	KONEC 21:30		
SOBOTA	9.	19:00	ŽÍTKOVSKÉ BOHYNĚ	KONEC 21:35		Q
NEDĚLE	10.	19:00	ORCHESTR KARLA VLACHA & JITKA ZELENKOVÁ Nejznámější světové i české swingové skladby, filmové šlágry a skladby K. Kraugartnera a V. Popelky. Průvodní slovo J. Vejvoda. Pardubické hudební jaro			
STŘEDA	13.	19:00	SHERLOCK V NESNÁZÍCH	DERNIÉRA	 str. 18–19	B
ČTVRTEK	14.	19:00	ONA NENÍ VADNÁ!	KONEC 21:30		C
PÁTEK	15.	19:00	ONA NENÍ VADNÁ!	KONEC 21:30		E
SOBOTA	16.	18:00	ZAHRADNÍ SLAVNOST	KONEC 20:10		U
STŘEDA	20.	19:00	TŘI VETERÁNI	KONEC 21:05		R
ČTVRTEK	21.	10:00	MIMO ZÁZNAM		VG	2022 2023
		18:00	JAKO BŘITVA	KONEC 20:30		Z
22.4. – 4.5.			GRAND FESTIVAL SMÍCHU	 str. 9–11		
SOBOTA	23.	19:00	MIMO ZÁZNAM	I. PREMIÉRA	P1	2022 2023
NEDĚLE	24.	19:00	MIMO ZÁZNAM	II. PREMIÉRA	P2	2022 2023
ČTVRTEK	28.	19:00	ZA 6. 10. A 25. 4. LOSERS CIRQUE COMPANY – KONKURZ Akrobatická show pestrá jako vylhaný životopis, ve které o vítězi rozhodnou sami diváci. Režie P. Horníček. Losers Cirque Company, Praha / Festival Cirkulace			

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

SOBOTA	2.	19:00	PALEŤÁCI: Benefiční improshow s kapelou Hm... Jediný zábavný večer, v rámci něhož se propojí improvizáční divadlo Paletáci s kapelou Hm , věnovaný společnosti Cedr , která už 25 let podporuje lidi s duševním onemocněním.			
PONDĚLÍ	4.	18:00	NÁHRADA ZA 10. 2.	PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM	KONEC 20:30	N4
NEDĚLE	10.	18:00	POCHYBY	KONEC 19:55		U1+U2
PONDĚLÍ	11.	17:00	K. Plešková / O ZTRACENÉM VEČERNÍČKOVI Pohádka o dětské odvaze plná humoru, zázraků i přátelství. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK			
STŘEDA	20.	19:00	POCHYBY	KONEC 20:55	DERNIÉRA str. 14	B1+B2

ČTVRTEK **21.** 14:00

FRANKOSCÉNY

VSTUP ZDARMA

Festival francouzského středoškolského divadla – www.novefrankofonnisceny.com.

PÁTEK **22.** 14:00

FRANKOSCÉNY

VSTUP ZDARMA

22.4.–4.5.

GRAND FESTIVAL SMÍCHU

 str. 9–11

SOBOTA **23.** 14:00

FRANKOSCÉNY

VSTUP ZDARMA

NEDĚLE **24.** 14:00

FRANKOSCÉNY

VSTUP ZDARMA

PONDĚLÍ **25.** 8:30

O ZTRACENÉM VEČERNÍČKOVI

ŠK

10:00

O ZTRACENÉM VEČERNÍČKOVI

ŠK

19:00

VENKOV

KONEC 20:45

A1•A2

VČD NA ZÁJEZDECH

PÁTEK **1.** 19:00

AUDIENCE U KRÁLOVNY

CHRUĐIM (DIVADLO K. PIPPICHA)

CH

ÚTERÝ **5.** 19:00

SHERLOCK V NESNÁZÍCH

HLINSKO

ČTVRTEK **28.** 19:00

NORMÁLNÍ DEBIL 2

JABLONNÉ NAD ORLICÍ

ZMĚNA PROGRAMU VYHRÁZENÁ – NEJAKTUÁLNĚJŠÍ INFORMACE NA WWW.VCD.CZ

P. Abraham / MIMO ZÁZNAM

Nekorektní černá komedie z prostředí vysoké politiky, která čerpá z předvolebních tahanic a čachrů v (nejen) českých zemích. Děj má dvě souběžné linie: v krkonošském hodinovém hotelu, kde tráví „libánky“ ženatý předseda vlivné politické strany a šéfka jeho poradců, a v salonku jiného hotelu v Hradci Králové, kde kují pikle jejich protivníci a bujaře se k tomu posilují alkoholem... V hlavních rolích P. Janečková, L. Špiner a J. Janoušková. Režie P. Novotný.

 str. 6–8 **PREMIÉRA**

K. Svoboda – Z. Podskalský – J. Štáidl – E. Krečmar / NOC NA KARLŠTEJNĚ

Legendární muzikál o tom, že ani zákaz krále není silnější než láska ženy... V hlavních rolích P. Štěpánek j. h. a M. Sikorová. Režie P. Novotný.

P. Morgan / AUDIENCE U KRÁLOVNY

Britská monarchie v moderním světě – příběh královny Alžběty II. a jejích dvanácti premiérů, které jednou týdně zve ke konzultacím. V titulní roli P. Janečková, za roli v širší nominaci na Cenu Thálie 2020. Režie P. Novotný.

J. P. Shanley / POCHYBY

Napínavá komorní hra o slabínách skálopevné víry ve správnost vlastních dobrých úmyslů. Zkušená sestra Aloysius, představená chlapecké církevní školy, obviní otce Flynnu ze zneužívání jednoho z chovanců školy. Je si ale skutečně jistá, že jedná správně? Hrají J. Janoušková, J. Pejchal, E. Lásková a R. Chvalová. Režie P. Krejčí.

J. Werich / TŘI VETERÁNI

Pohádka pro celou rodinu nejen podle kultovního českého filmu. Zábavný pohádkový příběh tří vysloužilých vojáků, kteří se zapletou do světa kouzel a jejich povahy a pocit moci je svedou proti sobě. V hlavních rolích T. Lněnička, M. Mejzlík a A. Postler. Režie P. Novotný.

H. Lewis – J. Sayer – H. Shields VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ

Cena diváků a studentské poroty GRAND Festivalu smíchu 2020. Parodická crazy komedie o jedné netradiční loupeži. Hrají L. Špiner, K. Hulcová j. h., P. Dohnal, Z. Kalina j. h. a další. Režie R. Bellan.

R. Bellan / NORMÁLNÍ DEBIL 2

Osmdesátky aneb Kalendárium. Volné pokračování stejnojmenné retrokomedie z mládí průsviháře Norberta Intrubuse odehrávající se tentokrát na střední škole, ve vojenském útvaru nebo v oblastním divadle. Hrají J. Láska, V. Malá, P. Borovec a L. Špiner. Režie R. Bellan.

M. Crimp / VENKOV

Napínavý příběh milostného trojúhelníku s nádechem morfia. Lékař Richard se svou ženou opustili velkoměsto. Richard jezdí za svými nemocnými a jedné noci přiveze dívku v bezvědomí. A je po idyle... Hrají P. Janečková, M. Mejzlík a V. Malá. Režie J. Klímsa.

A. Ayckbourn ONA NENÍ VADNÁ!

 str. 12–13

Crazy komedie s prvky sci-fi z prostředí televizního natáčení. Ve studiu, které vyrábí nekonečné seriály, zaměstnávají místo herců aktoidy, herecké roboty. Jedna robotka ale začne projevovat smysl pro humor, který vůbec nesouvisí s naprogramovanou rolí, a působí snad dokonce spontánně. A pak se dějí věci... V hlavních rolích K. Šafránková, J. Láska a A. Postler. Režie Z. Dušek.

K. Tučková – J. Janků – K. Dušková ŽITKOVSKÉ BOHYNĚ

Dramatizace úspěšného románu o ženách, které byly obdařeny darem nadpřirozených schopností. V hlavních rolích P. Janečková a J. Janoušková. Režie K. Dušková.

K. Ludwig / SHERLOCK V NESNÁZÍCH

Brilantní situační komedie s detektivní zápletkou v prostředí tajemné usedlosti na samotě, na které proslulý herec hostí své kolegy. V hlavních rolích J. Musil a J. Janoušková. Režie J. Ryšánek Schmiedtová.

M. Haddon – S. Stephens PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM

Poněkud netradiční detektivní příběh. Záhadnou smrt sousedčina psa se rozhodne vyřešit patnáctiletý autista Christopher. Hrají J. Láska, P. Janečková, E. Lásková, L. Špiner a P. Borovec. Režie K. Jandáčková.

A. Ayckbourn / Z POSTELE DO POSTELE

Komedie roku a diváků GRAND Festivalu smíchu 2019. Čtyři páry ve třech bytech, potažmo ložnicích. Hrají L. Mecerodová, P. Janečková, M. Sikorová, V. Malá, M. Mejzlík, T. Lněnička, J. Musil a P. Borovec. Režie Z. Dušek.

L. Lagronová / JAKO BŘITVA

Obraz B. Němcové na pozadí všudypřítomné průměrnosti, která není žádné době cizí. Poetická, vtipná hra o výjimečném spisovatelce, která ale nelčí její životní příběh, spíše se básnivými doteky přibližuje k tomu, co je v jejích osudech neuchopitelné. V hlavní roli M. Sikorová. Režie R. Lipus.

V. Havel / ZAHRADNÍ SLAVNOST

Absurdní komedie o nezadržitelném vzestupu nenápadného kariéristy, která autorovi zajistila světovou slávu už v 60. letech minulého století, přesto je i dnes znepokojivě aktuální. V hlavní roli P. Borovec. Režie B. Rychlík.

MIMO ZÁZNAM

DALŠÍ HRA PETRA ABRAHAMA/NOVOTNÉHO

P. NOVOTNÝ PŘI PRÁCI, FOTO J. SEJKORA

Po Tančárně a Rasputinovi je nová hra MIMO ZÁZNAM s premiérou 23. dubna třetím autorským počinem režiséra PETRA NOVOTNÉHO, který píše pod pseudonymem Petr Abraham. A zatímco první dva zmiňované tituly jsou dramata, ten poslední je komedii s anotací „nekorektní černá komedie z politického prostředí“.

Petře, proč jsi chtěl napsat hru, jejíž děj se odehrává ve vysoké politice?

Naštvaní. První důvod byl čistý holý vztek nad tím, co jsem četl v novinách. Z toho se to narodilo. A měl jsem strašnou chuť se tomu chechtat, protože jinak jsem byl bezmocný človíček, který si nadává v obýváku a neví, co s tím. Ale když jsem měl možnost začít psát dialogy a těm lidem, co jsou v politice „nahore“, se smát, tak jsem se uvolňoval a cítil jsem se svobodnější.

Zrodila se z toho veselá, velmi vtipná komedie, z níž když budu odcházet, nebudu mít pocit, že všechno je marnost.

To v žádném případě! Myslím, že takhle to máme všichni – že když už řekneme vtip, tak nejsme naštvaní. Pobavili jsme se. A navíc – jakmile se postavy rozepišou, žijí svým vlastním životem, a dnes to už vůbec není komedie o vzteku. Už to nemá původní souvislost, je dávnou zapomenutá. Slovo „naštvaní“ jsem řekl jenom proto, že ses ptala na počátky, na ten první impulz. Dnes se chechtám lidem v politice stejně, jako kdybych zaměnil prostředí za jiné. Politika je samozřejmě svébytné téma, ale stejně vtipné by se dalo psát třeba o poště...

Když se otevře opona, vidíme stranickou tiskovku, a protože

je to česká současná hra, náš divák si logicky bude v postavách dosazovat konkrétní lidi z vysoké politiky, bude si klást otázky – kdo to je či koho mu připomíná. Ale časem zjistí, že je to jedno, že jsou ti lidé zaměnitelní. Čtu to správně?

Naprosto správně. Je to trochu podobné tomu, jako když napíšeme komedii, kde je naskládáno množství životních zkušeností, které máme my v hledišti. Díváme se a říkáme: „Jé, to znám taky... To dělá moje žena. Jé, to asi dělám a ani o tom nevím.“ Prostě se s nějakými situacemi identifikujeme. Tuto hru jsem napsal o nějaké vymyšlené politické straně, která se ale pohybuje v konkrétních realitách, které známe. Mluví se o českých politikách, o situacích, které z české politiky známe dnes, jako kdyby ta strana opravdu existovala. Ale ti, co jsou na jevišti,

jsou jakýmsi souhrnem toho, co si z politiky vybavuji, co mě bavilo, co mě zlobilo. Jednou to bylo od toho konkrétního člověka, jindy od jiného. Neměl jsem ambici popsat konkrétního člověka z české politiky, byť některé podobnosti budou v hledišti rezonovat. Ale proč ne.

V dnešní době je komedie velmi vítaná, publikum s povděkem kvituje, když ho rozesmějeme, pobavíme, pohladíme. Stejně téma by se ale dalo napsat jako kritické drama, které by také rezonovalo s dnešní dobou, ne? Asi ano, asi by mě to bavilo, ale takto jsem o tom nepřemýšlel. Pocit, že se této situaci chci vysmát, byl důležitější než ji přesně popsat. A možná je to i tím, že o politice víme skoro všechno. Naštěstí máme dost politologů, naneštěstí dost práv z politické scény, víc, než bychom si přáli. Možná bych v sobě nenašel důvod to pitvat. Ať si o tom člověk přečte na nějakém serveru, než aby to chtěl vidět na jevišti.

Napsat hru pro konkrétní soubor je velká vzácnost a nám se to v poslední době dost daří. Vzpomeňme třeba i na Žitkovské bohyně, které pro nás autorsky připravila režisérka Kateřina Dušková s dramaturgem Jiřím Janků. Je to přiležitost přemýšlet o tom, kdo bude hrát kterou postavu? Píšeš hercům takzvaně „na tělo“?

Jednoznačně. Mám pocit, že v některých situacích jsem psal i intonace herců, které znám. Jsem rád, když vím, že jim to „půjde po srsti“. Když mám herce takzvaně načtené a vím, že je jim to blízké, pak je radost psát. Vycházím samozřejmě z jejich osobnosti, tím do příběhu vstupují další barvy.

Hra se od začátku jeví jako konverzační, postavy servírují jeden vtip za druhým. Časem se stává situační komedií. Ve scénografii sis vymyslel takovou docela velkou komplikaci. Vznikalo to postupně, nebo jsi to věděl hned od začátku?

Ano, už když jsem napsal první dialog, věděl jsem, že se ten „průšvih“ stane. („PRŮSVIHEM“ MYSLÍ REŽISÉR SITUACNÍ MOMENT, KDY SE SCÉNOGRAFIE DÁ DO POHYBU – POZN. RED.) Jen jsem nevěděl, kdy a jak, to se rodilo postupně. Od začátku jsem počítal se dvěma rovinami. První je politická manipulace a „rvačka“, která se odehrává někde v hotelu v předvečer volební konference strany, a druhá dramatická situace vzniká tím, že se příroda „vzpříčí“. A dramatické postavy se málem budou rvát o život.

Ale víc bychom už neměli prozrazovat. Pohledme spíš do budoucna. Píše se ti v hlavě další text, nebo alespoň téma?

Ano, mám napsanou další hru, a dokonce má už i tečku na konci. Což vůbec neznamená, že ještě nevznikne deset dalších verzí. Je to příběh Jindřicha IV. Francouzského ve chvíli, kdy prožívá Bartolomějskou noc a to, co jí předcházelo a následovalo. Pro mě je to téma, které se do mě ukládalo v posledních letech, protože jsem netušil, že se ještě v jednadvacátém století tak natvrdo setkáme s náboženskou nenávisť, násilím, či dokonce válkami.

Pojďme se vrátit k tvým autorským začátkům. Diváci mohli i v našem divadle vidět tvou hru s názvem Moje hra s Jiřím Bartoškou v hlavní roli. Je to první ucelená hra?

Ano. Teda, dokončil jsem více her i předtím, ale tato je první, která prošla i tím „mlýnkem na maso“, tedy že se tím zabýval jiný režisér. Jan Kačer do toho vstoupil i jako dramaturg. Takže je to můj první titul a hraje se dodneška.

Nemáš chuť si to někde sám zrežiovat?

Slibil jsem Divadlu Kalich, že na to nesáhnu, dokud to budou hrát. A vůbec si nejsem jistý, jestli budu mít chuť a důvod vidět to jinak, natolik jsem si v tom Bartošku zamiloval.

A nechystáš nějakou komedii ze současnosti, z prostředí, které je ti blízké?

Mám rozepsanou věc, zatím tomu říkám skice – formát nezávisle na sobě poskládaných dialogů, které zatím nemají spojnice. Jmenuje se to SMS a je to postavené na tom, že na jevišti běží dialogy a do toho vidím, co si postavy píšou v smskách. Někdy to, co píšou, není pravda, jindy není pravda to, co říkají. Já jsem „usmskovaný“ k smrti, trávím tím dost času ve svém životě, baví mě tyto průniky do duše. A je to převážně z hereckého prostředí.

Já se na ni už těším a snad jsme nalákali i diváky. Petře, přeji ti ještě hodně inspirace a k premiéře Mimo záznam ZLOM VAŽ! ČERT TĚ VEM!

JaU

↓ P. NOVOTNÝ S A. HLAVÁČKOVOU NA JEDNÉ Z TISKOVÝCH KONFERENCÍ VE VČD, FOTO J. SEJKORA

ZA DVEŘMI ZKUŠEBNY při zahajovací zkoušce MIMO ZÁZNAM

ÚVODNÍ SLOVO PRVNÍ ČTENÉ ZKOUŠKY SAMOZŘEJMĚ PATŘILO PETRU NOVOTNÉMU – AUTORU TEXTU A REŽISÉROVI V JEDNÉ OSOBE.

POTÉ NEJEN O HŘE POHOVOŘILA I DRAMATURGYNĚ INSCENACE JANA UHEROVÁ.

NA ZAHAJOVAČCE NECHYBĚLI JOSEF PEJCHAL, NÁPOVĚDA NAĎA KRÚLOVÁ A PŘEDSTAVITELKA JEDNÉ Z HLAVNÍCH ROLÍ PETRA JANEČKOVÁ.

S PETROU BUDE PARTNERIT KDO JINÝ NEŽ JEJÍ MUŽ LADISLAV ŠPINER (V POZADÍ MARTIN MEJZLÍK).

VELKOU HERECKOU PŘÍLEŽITOST V NAŠÍ NOVINCE BUDE MÍT TAKÉ JINDRA JANOUŠKOVÁ.

TĚŠIT SE VŠAK MŮŽETE I NA RADKA ŽÁKA, ROMANU CHVALOVOU ČI JIŽ ZMÍNOVANÉHO JOSEFA PEJCHALA. FOTO JIŘÍ SEJKORA

22.

GRAND FESTIVAL SMÍCHU

22. dubna – 4. května 2022

Východočeské divadlo Pardubice

Přijďte si to užít zblízka!

NOVÝ
TERMÍN

S
M
I
C
H
P
R
O
D
L
U
Z
U
J
E
Z
I
V
O
T

PARUBIČTÍ
Tahouni

Hrajte na akci

MĚSTSKÉ DIVADLO – SOUTĚŽNÍ PROGRAM

PÁ 22. 4. 18:00

NÁHRADA
ZA 30. 1.**M. Frayn / BEZ ROUCHA**

Klasická komedie na téma, jak se dá i nedá dělat divadlo. V první části sledujeme generální zkoušku frašky Sardinky, sardinky! a ve druhé její 90. reprízu ze zákulisí. Hrají H. Dvořáková, Š. Fingerhutová, J. Vondráček, M. Němec a další. Režie H. Burešová. Divadlo v Dlouhé, Praha

PO 25. 4. 19:00

NÁHRADA
ZA 26. 1.**D. Mamet / AMERICKÝ BIZON**

Drsná komedie o přátelství, důvěře a zradě. Herecký koncert pro tři herce, který nepostrádá humor ani napětí. Hrají R. Zach, J. Plouhar a A. Ernest. Režie D. Šiktanc. Činoherní studio, Ústí nad Labem

ÚT 26. 4. 19:00

NÁHRADA
ZA 26. 1.**W. Allen – O. Sokol / PROKLETÍ NEFRITOVÉHO ŠKORPIONA**

Bláznivá hypnotická komedie s detektivní zápletkou podle slavného filmu, plná typicky allenovského slovního humoru a okořeněná kouzly. Hrají Z. Trčálek, J. Hlaváčová, T. Šulaj a další. Režie Z. Dušek. Slovácké divadlo Uherské Hradiště

ST 27. 4. 19:00

NÁHRADA
ZA 26. 1.**J. Havelka / SPOLEČENSTVO VLASTNÍKŮ**

Komedie ze života vlastníků bytových jednotek. Čtrnáct sousedů na schůzi SVJ řeší nejen neuspokojivý stav jejich domu, ale i sousedských vztahů... Hrají V. Malá, J. Kalužný, T. Lněnička, J. Janoušková, R. Žák a další. Režie P. Štindl. Východočeské divadlo Pardubice

BEZ ROUCHA

AMERICKÝ BIZON

PÁ **29.4.** 19:00NÁHRADA
ZA 28.1.**M. von Mayenburg / OŠKLIVEC**

Satirická komedie ostrá jako skalpel o zběsilosti společnosti, která vyznává mládí, krásu, vědu, pokrok a nepřetržitý růst. Hrají V. Kotek, M. Dancingerová, V. Šanda a M. Finger. Režie B. Holíček. Činoherní klub, Praha

SO **30.4.** 19:00NÁHRADA
ZA 29.1.**Š. Dominik – J. Janků / SEMAFOR**

Revuální kabaret jako pocta divadlu Semafor plný slavných písní J. Suchého a J. Šítra. Hrají M. Polách, M. Stránský, S. Pozidis, K. Baranová, B. Bezáková a další. Režie Š. Dominik. Divadlo F. X. Šaldy Liberec

ÚT **3.5.** 18:00NÁHRADA
ZA 29.1.**A. Zachary – M. Weiner – A. Winsberg / PRVNÍ RANDE**

Romantická muzikálová komedie o krizi mezilidských vztahů. Co všechno se může stát na prvním rande naslepo? Hrají E. Skálová, D. Rymeš a další. Režie S. Moša. Městské divadlo Brno

ST **4.5.** 20:00NÁHRADA
ZA 31.1.**GALAVEČER SMÍCHU**

Zábavný večer s předáváním festivalových cen za přítomnosti kamer ČT.

SEMAFOR

OŠKLIVEC

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE – DOPROVODNÝ PROGRAM

- ÚT **26. 4.** 16:30 **NÁHRADA ZA 24. 1. P. Boušek / LÁSKA, SEX A INTERNETY**
Humorná sonda do světa seznamovacích aplikací, ve kterém vám jediný pohyb prstem může obrátit život vzhůru nohama. Hrají J. Drgová, M. Černý, V. Pištěcký a další. Režie T. Říhová. **Divadlo Tramtarie, Olomouc**
- ST **27. 4.** 16:30 **NÁHRADA ZA 30. 1. M. Cantan / JEZEBEL**
Střelená komedie o velkých následcích malých rozhodnutí. Zpestřit si milostný život zapojením někoho třetího? Kdo by na to někdy nepomyslel. Alan a jeho přítelkyně Robin nezůstanou jen u myšlenky. A pak se nestačí divit... Hrají S. Haváčová, R. Prokopová a O. Novák. Režie Š. Dominik. **Divadlo NaHraně, Praha**
- ČT **28. 4.** 20:15 **NÁHRADA ZA 27. 1. KONCERT KAPELY ENDEE**
Hudební uskupení s charismatickou zpěvačkou, která svým výjimečným hlasem a intenzivním prožitkem při zpěvu dostává do kolen nejednoho fanouška, producenta i pořadatele.
- PÁ **29. 4.** 17:00 **NÁHRADA ZA 25. 1. J. Gould-Bourn / KDYŽ PANDA TANČÍ**
3D verze knihy oceňovaného anglického scenáristy a romanopisce. Čekat pobavení od příběhu, v němž hlavní hrdina ztratil milovanou ženu, jeho syn od té doby nepromluvil ani slovo, v práci dostal padáka a bez praxe nemůže dělat ani venčitele psů? Ano, nebojte! Účinkují L. Hejlík a P. Oubram. **LiStOVÁNÍ**
- SO **30. 4.** 17:00 **NÁHRADA ZA 26. 1. R. Bellan / NORMÁLNÍ DEBIL 2**
Osmdesátky aneb Kalendárium. Pokračování stejnojmenné retrokomedie. Hrají J. Láska, V. Malá, P. Borovec a L. Špiner. Režie R. Bellan. **Východočeské divadlo Pardubice**

POEDIUM V KLUBU – DOPROVODNÝ PROGRAM

- ST **27. 4.** 19:00 **AUTORSKÉ ČTENÍ** **VSTUP ZDARMA**
L. Špiner čte z povídkové knihy B. Kosa **Housle v kravině**. Rezervace na 602 528 752.

MĚSTSKÉ DIVADLO – EPILOG

- ST **1. 6.** 19:00 **NÁHRADA ZA 11. 3. T. Dianiška / ŠPINARKA**
Dokumentární fikce o předčasně zesnulé zpěvačce jako oslava drzého big beatu, a především Věry, která svou tvorbou vzdorovala všem myslitelným stereotypům. Intimní portrét i epický příběh o nezávislosti, intrikách, odvaze a nezapomenutelné přítomnosti opravdové lásky. V titulní roli M. Matulová. Režie T. Dianiška. **Divadlo Petra Bezruče, Ostrava**
- NE **6. 11.** 19:00 **NÁHRADA ZA 2. 2. R. Hooker – T. Kelly / M.A.S.H.**
Divadelní adaptace slavného amerického seriálového fenoménu, odehrávajícího se na válečném poli během vojenského konfliktu v Koreji. Hrají Z. Kalina, T. Novotný, H. Hornáčková nebo E. Leimbergerová a další. Režie P. Svojtka. **Vršovické divadlo MANA, Praha**

PREMIÉROVÉ MOMENTKY

V sobotu 26. února se v Městském divadle po dlouhé době uskutečnila regulérní slavnostní premiéra, kterou zde měla komedie s prvky sci-fi **ONA NENÍ VADNÁ!** v režii **Zdeňka Duška**.

Inscenace diváky zavedla do provinčního televizního studia, v němž v zájmu nízkorozpočtové produkce hrají místo herců roboti. Jeden z nich však začne projevovat smysl pro humor, a to roztočí kolotoč komických situací, které baví od začátku až do konce – některé scény se u premiérového publika dokonce dočkaly i aplausu na otevřené scéně!

Naši novinku napsal **Alan Ayckbourn**, jeden z nejúspěšnějších žijících dramatiků na světě. Mimochodem v repertoáru máme i jeho komedii *Z postele do postele*, která na 19. ročníku GRAND Festivalu smíchu získala tituly Komedie roku 2018 i Komedie diváků. Bude naše „Vadná“ dalším úspěšným adeptem do festivalové soutěže? Přijďte to sami posoudit, litovat určitě nebudete...

RaS

VÍCE FOTOGRAFIÍ Z PREMIÉRY NALEZNETE NA WWW.VCD.CZ.

ALEXANDR POSTLER COBY REŽISÉR TATE, KAROLÍNA ŠAFRÁNKOVÁ V ROLI JACIE A JOSEF LÁSKA JAKO SCENÁRISTA TRAINSMITH. FOTO JOSEF VOSTÁREK

ZASLOUŽENÝ PREMIÉROVÝ POTLESK SI SPOLU S KOLEGY VYCHUTNÁVALI I MARTIN MEJZLÍK, ALEXANDR POSTLER A DAGMAR NOVOTNÁ.

NA DĚKOVACHE NECHYBĚL ANI REŽISÉR ZDENĚK DUŠEK, KTERÝ SI OVACE UŽÍVAL S MARTINOU SIKOROVOU, ADAMEM MEJZLÍKEM A DAVIDEM KOPECKÝM.

NEJMLADŠÍ ČLENKU NAŠEHO SOUBORU KAROLÍNU ŠAFRÁNKOVOU PŘIJELA NA PREMIÉRU PODPOŘIT TĚMĚŘ CELÁ JEJÍ RODINA.

BĚHEM SLAVNOSTNÍHO VEČERA ZÁŘILI ŠTĚSTÍM I MANŽELÉ ELIŠKA A JOSEF LÁSKOVI.

NA POPREMIÉROVÉM SPOLEČENSKÉM SETKÁNÍ NECHYBĚL ANI DALŠÍ MANŽELSKÝ PÁR PETRA JANEČKOVÁ A LADISLAV ŠPINER.

A S MANŽELKOU HANOU NA OSLAVU DO FOYER DORAZIL TAKÉ ZDENĚK RUMPÍK.
FOTO JIŘÍ SEJKORA

DVA ROKY V POCHYBÁCH

Inscenaci **POCHYBY** jsme začali zkoušet 12. května 2020 a nyní se blížíme k derniéře, která bude 20. dubna 2022. Jak se se svými rolemi loučí herci?

Žijete se svými postavami skoro dva roky. Co o nich dnes můžete říct?

JINDRA JANOUŠKOVÁ (Sestra Aloysius): Je to moc zajímavá role. Naplnila mě spoustou pochyb a váhání. Ty první byly o tom, jestli se ten text vůbec zvládnou naučit. Ale to se povedlo a hrozně mě to bavilo. A práce s panem režisérem Pavlem Krejčím byla úžasná. Když jsem viděla, jak Sestru Aloysii ve filmu hraje Meryl Streep, tak mi bylo jasné, že takhle tvrdě ji hrát nemůžu, i proto, že film je něco jiného než divadlo. I vy jste mě vedli k tomu, abych nebyla prvoplánově zlá. Ale v každém představení je to trochu jiné, někdy jsem tvrdá víc, někdy méně, prostě ta postava má pochyby a já mám pochyby, jak ji hrát. Při posledním představení jsem asi byla tvrdá hodně, protože mi pak jedna divačka vzkázala, že mě nenávidí. Ale mám tu hru moc ráda a je mi líto, že to končí, protože s tak krásnými postavami se herec nepotká mnohokrát za život.

JOSEF PEJCHAL (Otec Flynn): Jsem moc rád, že jsem se s Otcem Flynnem mohl potkat. Ještě před tím, než jsme začali zkoušet, jsem viděl film natočený podle hry *Pochyby a Otec Flynn* a jsem si nějak zařadil, vnímal jsem ho v nějakém kontextu. Pak začalo zkoušení, ale nedošlo k plánované premiéře, protože do toho vstoupil covid. A pak i reprízy zasáhl covid. Takže se o dvou letech vlastně mluvit nedá, vztah k té postavě byl přerušovaný. Ale při každém představení

jsem nacházel nové nuance a důvody, proč tohle ano a tohle ne. I přátelé, kteří přišli na představení, to viděli různě. A to je dobře, znamená to, že představení splňuje účel – vzbuzuje pochyby a úvahy. Není to hra náboženská ani didaktická, vede k pozastavení a přemýšlení, zvažování, co jsou jistoty a o čem je třeba pochybovat. To byl i záměr režiséra Pavla Krejčího, nechtěl divákovi předat jasnou informaci o tom, kdo je jak vinen. Chtěl ho vést k tomu, aby si to zvažoval sám podle svého přesvědčení a vlastních postojů. Já jsem moc vděčný, že jsem se s Pavlem Krejčím a s kolegy v této inscenaci mohl setkat.

ELIŠKA LÁSKOVÁ (Sestra James): Ze začátku jsem měla trochu pochyby o tom, jak se se sestrou James sžiju, ale myslím, že se nám to nakonec povedlo. Její životní nezkoušenost z ní dělá naivní a snadno ovlivnitelnou dívku a myslím, že by bývala i taková zůstala, ale díky okolnostem se dostane do rozporu mezi slepou poslušností a tím, co je podle ní morálně správné. Otázkou zůstává, kde je vlastně pravda. Cení si na ní toho, že je schopna odpustit a jít dál, i když kdo ví, kam následovaly její další kroky životem.

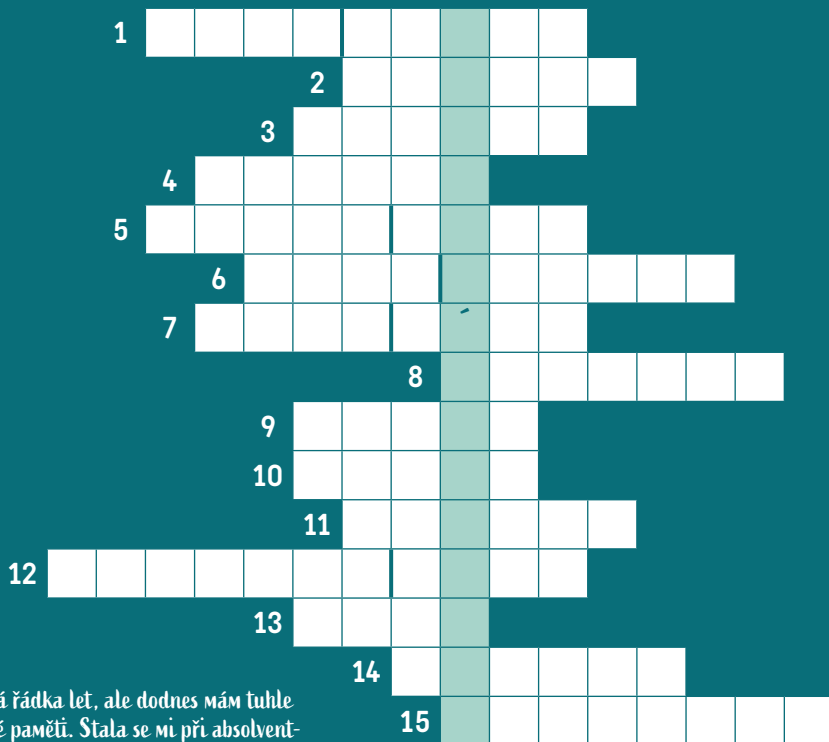
ROMANA CHVALOVÁ (Paní Mullerová): Pochyby mám každý den. Ale ani po dvou letech nemám pochyb o tom, že paní Mullerová je matka, která pevně stojí za svým synem. Nepochybuje. **JaP**

J. PEJCHAL, E. LÁSKOVÁ A J. JANOUŠKOVÁ, *POCHYBY*, FOTO P. ŠEDIVÝ

KŘÍŽOVKA s Martinem Mejzlíkem

MARTIN MEJZLÍK je neodmyslitelnou oporou našeho souboru už přes třicet let. Charakterní i komediální herec, v soukromí vášnivý sportovec ve své historce, podobně jako Petr Borovec, zavzpomínal na herecké začátky na pražské DAMU. Pokud se vám podaří správně vyluštit tajenku, dozvíte se, čím že se Martin během studentského představení pokoušel osvěžit (protože tajenku znám, přidám si na tomto místě jedno malé osobní fuj!). Při luštění vám pomohou fotky na následující dvojstraně, kde uvidíte Martina v různých rolích, přičemž vaším úkolem bude opět doplnit jména postav, které si v našem divadle zahrál.

Je to již pěkná řádka let, ale dodnes mám tuhle přithodu v živé paměti. Stala se mi při absolventském představení Mackbetha, kde jsem hrál titulní roli. Když herec hraje velkou roli, využívá každé příležitosti mimo jeviště k rychlému doplnění tekutin a osvěžení hlasivek. Stejně tak tomu bylo i v Táboře, kde jsme s Mackbethem hostovali. Několikavteřinovou pauzu v zákulisí jsem chtěl využít a vrhnul jsem se na nejbližší lahev limonády žluté barvy. K mému velkému překvapení jsem při prvním a zároveň jediném polknutí pocítil, že obsah flašky není původní. Byl to totiž (viz tajenka). Následující výstup byl silně poznamenán mou náhlou indispozicí, ale představení jsem nakonec dohrál se ctí a bez újmy na zdraví.

Svá řešení můžete do konce měsíce dubna zasílat na e-mail hlavackova@vcd.cz, na Prvního máje z nich vylosujeme tři šťastlivce, které opět jako každý měsíc odměníme drobnými divadelními dárky. Výhercům křížovky s Petrem Borovcem, paní Markétě Jiráskové a manželům Janáčkovým srdečně gratulujeme! Správné řešení tajenky bylo: „voní jasmínem“.

9

10

11

12

13

15

14

S Eliškou Láskovou o životě a práci

E. LÁSKOVÁ S R. CHVALOVOU V SHERLOCKU V NESNÁŽÍCH, FOTO P. ŠEDIVÝ

13. dubna se devětadvacátou reprízou budeme loučit s detektivní komedií SHERLOCK V NESNÁŽÍCH. A brzy se také – našťastí jen dočasně – rozloučíme s představitelkou role půvabné a záhadné Aggie v této inscenaci. Je to ELIŠKA LÁSKOVÁ, kterou teď čeká úplně jiná krásná role. Bude maminkou.

Těšíš se?

Samozřejmě se těším, ale k tomu těšení patří i určité obavy z toho, jestli v této roli obstojím a bude ze mě dobrý rodič. Mám kolem sebe spoustu přátel, kteří už rodiči jsou, a tak se od nich můžu učit, inspirovat, ale někdy se i poučit z jejich chyb. Existuje také mnoho chytrých knih, a někdy i nevyžádaných rad, já se tím ale nechci nějak zahltit, pokusím se věřit své intuici a mateřským pudům.

A co tatínek Pepík Láška?

Ten se těší moc, celé to se mnou prožívá, krásně se o mě stará a se vším mi pomáhá. Myslím, že z něj bude skvělý otec.

Jak jste se spolu seznámili?

První seznámení proběhlo přes našeho společného kamaráda, myslím, že to vyložené nebyla láska na první pohled, ale jakmile jsme se blíže poznali, tak už to dostalo rychlý spád. (SMÍCH)

Bydlíte spolu v Praze a skoro denně dojíždíte. Proč jste se tak rozhodli?

Prahu milujeme, oba jsme se tu narodili a cítíme se tu jako doma. Vyhovuje nám i ty naše pracovní a soukromé životy tak trochu oddělovat, a i když je to někdy náročné, zatím nám to za to stojí. Máme v Praze všechny přátele i nějaké pracovní závazky, takže někdy je to i praktické.

Kde vlastně v Praze bydlíte?

Bydlíme na krásném místě mezi Rašínovým nábrežím a Vyšehradem. A i když je to poměrně v centru, tak naše ulice je taková vesnice, známe své sousedy

z okolních domů, máme tu své oblíbené podniky a zároveň je všude blízko.

Máte v plánu přesídlit časem na nějaké klidnější místo?

Bydlení je teď u nás celkem časté téma, bohužel ceny nemovitostí vzrostly na takovou úroveň, že si momentálně, ostatně jako většina mladých lidí, nic vlastního dovolit nemůžeme. Díváme se proto po podnájmech, jelikož nyní bydlíme ve třetím patře v domě bez výtahu, a to by mohla být s kočárkem celkem komplikace. Zároveň se nám ale nechce opustit naši oblíbenou čtvrť, takže uvidíme, jak to nakonec dopadne.

Jste s Pepíkem náruživí cestovatelé. Máš představu, kdy začnete cestovat ve třech?

Cestování milujeme, bohužel poslední dva roky nám covid překazil hned několik cestovatelských plánů, včetně svatební cesty, kterou jsme nikdy neuskutečnili. Ale máme svůj vlastní karavan, který je pro tuto nejistou dobu ideální. Nemusí se s ním moc plánovat, prostě si do něj zabalíme, co potřebujeme, a jedeme, kam se zrovna dá. S miminkem to určitě bude i nejpraktičtější varianta, protože si můžeme vzít s sebou všechno, co potřebujeme.

A kdy se chceš vrátit do divadla?

To teď vůbec nevím, jelikož to bude naše první dítě, zatím nemám představu, jak to budeme všechno zvládat, ale dokážu si představit, že si ráda za pár měsíců po porodu odskočím odpočinout na nějaké představení. (SMÍCH)

Budeme se na tebe moc těšit.

A teď se trochu ohlédneme...

Do VČD jsi přišla z Divadla

A. Dvořáka v Příbrami, tedy tak zvané z oblasti. Jaká to pro tebe byla změna?

Mezi těmito dvěma angažmá jsem ještě byla rok na volné noze, takže jsem si mohla vyzkoušet i tuhle pozici. Ale obě angažmá pro mě

znamenal hodně. Já jsem po těch několika letech v Příbrami začala cítit, že potřebuju změnu, a i za cenu, že jsem neměla jistou žádnou jinou práci, jsem ho opustila. To, že pak přišla nabídka z Pardubic, bylo skvělé a moc si toho vážím, opět se mi potvrdilo, že pokud člověk není někde šťastný, je třeba udělat ten krok do prázdna, a i díky tomu se otevrou nové příležitosti.

Zůstala ti po příbramském angažmá nějaká nostalgie?

Určitě ano, i když to někdy bylo těžké, tak tam mám spoustu krásných vzpomínek, potkala jsem tam skvělé lidi a kolegy, se kterými jsem dodnes v kontaktu.

Když započítám i tvé mladistvé hostování ve VČD, tak jsi tu hrála v patnácti inscenacích. Na které budeš hodně vzpomínat?

Stále mám v paměti své první představení, což byl muzikál *Šumař na střeše*, to byla moc krásná inscenace. A z posledních let určitě *Mikve* a *Pochyby*, tyhle dvě pro mě asi znamenaly nejvíc. Na *Kunětické hoře* jsem si zase moc užívala *Noc na Karlštejně*.

V inscenaci *Sherlock* v nesnázích máš roli vražedkyně a nebyla to první detektivka, ve které jsi hrála. V Příbrami jste uváděli *Umění vraždy*, ve kterém jde taky o vraždu pro peníze. Baví tě tenhle žánr?

Baví mě moc, a zároveň mě mrzí, že se detektivní žánr v divadle až tak často neobjevuje. Ale chápu, že je mnohem těžší udělat dobrou a napínavou detektivku na divadle než v televizi, kde je jich zase naopak až moc. Je to těžký žánr, ale já v inscenacích miluju napětí a momenty překvapení, což detektivky většinou nabízejí. →

SE SVÝM MANŽELEM V NOCI NA KARLŠTEJNĚ, FOTO J. SEJKORA

Třeba se zase za pár let nějaká dobrá detektivní hra na reper-toáru objeví, v tom případě bych byla opět ráda její součástí.

Předpokládám, že role křehkých niterných dívek (Pochyby, Mikve, Podivný případ se psem aj.) jsou ti lidsky bližší, přesto hraješ zákeřnou vražedkyni skvěle. Čím se inspiuješ ke ztvárnění postav takhle diametrálně odlišných?

Je pravda, že svým vzezřením připomínám spíš křehké dívky, ale

paradoxně jsou mi bližší výrazově silnější charaktery žen, které se nebojí jít za svým a projevit svůj názor. A jistě většina herců potvrdí, že čím komplikovanější postavu hrají, tím je to zábavnější.

Hrála jsi někdy roli, která se ti nelíbila?

To se mi ještě nestalo. Snažím se na každé roli najít něco, čím se na ni můžu napojit, a i když mi není úplně blízká, беру to o to víc jako výzvu. Kdybych k tomu od začátku měla přistupovat s tím, že

mě role nebaví, divák by to určitě poznal a nedopadlo by to dobře. Naše práce bývá často náročná a pokud by nás nebavila, asi bychom ji dlouho dělat nemohli. A já se snažím jít do všeho naplno i za cenu, že to někdy bolí a ta cesta je dlouhá.

Přeju ti, aby i tvoje nejdlejší cesty byly šťastné, a teď samozřejmě především ta maminčská. A moc se těším, až nás přijedete navštívit ve třech. Díky!
JaP

Východočeské divadlo stojí při Ukrajině!

Východočeské divadlo se ihned po ruském vojenském útoku na Ukrajinu přidalo k výzvě Asociace profesionálních divadel ČR k symbolické podpoře nedotknutelnosti jejího území (i všech jiných států) a po večerech září v barvách ukrajinské vlajky.

AGRESIVNÍ, VÝHRUŽNÉ A NEBEZPEČNÉ POLITICKÉ A VOJENSKÉ AKTIVITY RUSKA NÁM PŘIPOMÍNÁJÍ NEJTRAGIČTĚJŠÍ CHVÍLE V MODERNÍCH EVROPSKÝCH DĚJINÁCH. JE JEDINÁ CESTA, JAK ŘEŠIT JAKÉKOLIV SPORY MEZI STÁTY – JEDNÁNÍ V RÁMCÍ PRÁVA.

MYSLÍME NA NAŠE VYNIKAJÍCÍ KOLEGY V RUSKU I NA UKRAJINĚ, MEZI NIMIŽ MÁME ŘADU PŘÁTEL. VĚŘÍME, ŽE I ONI JSOU NA STRANĚ DEMOKRACIE, SVOBODY A SPOLUPRÁCE BEZ VÁLEK A NAPADÁNÍ. NABÍZÍME JIM V PŘÍPADĚ NUTNOSTI POMOC A PODPORU.

UKÁŽME SPOLEČNĚ, ŽE JSME SCHOPNI DIALOGU A VZÁJEMNÉHO RESPEKTU.

ASOCIACE PROFESIONÁLNÍCH DIVADEL

„Nasvícením divadla v barvách Ukrajiny vyjadřujeme svou účast na situaci, která negativně ohrožuje svobodu suverénní země a jejích obyvatel. Zvláště soucítíme s kolegy herci, které jsme měli možnost osobně poznat při naší studijní cestě do Kyjeva a následném hostování Ukrajinského národního divadla v Pardubicích. Já jsem měl navíc možnost setkat se i s ukrajinským ministrem kultury Evženem Nyščukem, který je hercem

Národního divadla a známým tribunem lidu z Majdanu. Máme tedy k ukrajinským kolegům i osobní vztah a víme, že jejich odhodlání bránit svobodu je nezměrné,“ říká ředitel VČD Petr Dohnal.

Na podporu Ukrajiny Východočeské divadlo ve spolupráci s agenturou Plum rovněž uspořádá charitativní akci **SPOLEČNÉ KOŘENY / KONCERT S UKRAJINOU**, která se 31. března uskuteční nejen

v Pardubicích, ale také v Praze a v Brně. Na jevišti Městského divadla s našimi herci vystoupí umělci, kteří mají blízko k ukrajinské kultuře či přímo z Ukrajiny pocházejí. Výtěžek bude odeslán na konto, ze kterého přímo podpoříme ukrajinské umělce.

Více z koncertu naleznete v příštím Divadelním zpravodaji, protože aktuální dubnové číslo jsme předávali do tisku ještě v době příprav spontánního dobročinného večera.

RaS

PLUM
PRODUCTION

VČD V BARVÁCH UKRAJINY, FOTO J. SEJKORA

Z DRAMATURGICKÉHO ARCHIVU

Naše nejnovější inscenace anglické sci-fi komedie *Ona není vadná!* pojednává o hereckých robotech v jednom zapadlém televizním studiu. Jen pro připomenutí, slovo „robot“ je jedním z mála, které se z češtiny rozšířilo i do cizích jazyků – poprvé ho použil Karel Čapek (na popud svého bratra Josefa, jenž ho odvodil od slova robota) ve své hře *R.U.R.* (zkratka z *Rossumovi univerzální roboti*). A právě na ni jsme se tentokrát v našem fotografickém archivu zaměřili...

24. dubna navíc uplyne přesně 40 let od premiéry tohoto věhlasného dramatu na našem jevišti. Režie se tehdy chopil **Josef Henke**, jenž do hlavní ženské role obsadil nedávnou absolventku DAMU **Jindru Janouškovou**. „Janouškové Helena je vynikající nositelkou ‚měkkého‘ ženského vztahu k životu, plnou rodinného instinktu, ideálu soukromí, lidskosti duše a krásy. Dává jí půvab, přitažlivost, něhu a přirozenost projevu,“ chválila **Milada Velehradská** ve své recenzi v *Záři* 4. května 1982, kterou ukončila slovy: „Obyčejnost a pravdivost byly metou celého kolektivu. A tak také kvalita herectví přispěla k úspěšnosti inscenace. Josef Henke přijal výzvu textu a odpovídal na něj značným nasazením, invencí a vynalézavostí. A Čapek mohl zaznít s velkou silou!“ **RaS**

ANNA FERENCOVÁ COBY NÁNA A JINDRA JANOUŠKOVÁ JAKO HELENA.

PETR SKÁLA COBY STAVITEL ALQUIST.

PAVEL ŠROM ALIAS ROBOT RADIUS A PETR HÜBNER JAKO DR. GALL.

ZDENĚK RUMPÍK V ROLI HARRYHO DOMINA.

FOTO JOSEF PTAČEK

S DANIELEM FIKEJZEM

o hudbě ohnivě, vodní a jiné

Hudební skladatel a všestranný hudebník DANIEL FIKEJZ spolupracuje s Východočeským divadlem od roku 1989. Na konci února uvedená komedie ONA NENÍ VADNÁ! je dvacátá třetí inscenace, na níž se zde podílel. Skládal hudbu k inscenacím Michaela Taranta, Františka Laurina, Jany Kališové a Zdeňka Duška. Scénické a filmové hudbě se věnuje od první poloviny 80. let a spolupracuje se špičkovými režiséry v divadlech po celé republice i v zahraničí.

Spolupráce skladatele scénické hudby s režisérem je velmi široký pojem. Přednášel jsi na tohle téma i posluchačům JAMU. Dá se říct v kostce, jak ten proces probíhá?

Jak kdy. Když mě režisér osloví, hru si přečtu, a jestliže mě téma zajímá, rád se stanu součástí týmu. Přijdu se podívat na zahajovací zkoušku, kde se toho snažím co nejvíce pochytit, a pak většinou dáme řeč s režisérem o tom, jak on si to představuje. Pošlu mu nějaké motivy, které mě napadnou, a chodím se občas dívat na zkoušky, abych si ověřil, jestli jsem na správné cestě. Pak nastává období, kdy se moje muziky doladují. Takže prodlužujeme, přidáváme nebo ubíráme v nahrávkách nástroje, zpřesňujeme tempa... – a pak už je najednou premiéra! To je standardní postup, někdy se ale ten proces může i v něčem trochu odlišovat.

Stává se, že máš už po přečtení hry jasnou představu o hudbě?

Většinou mi nějaký nápad bleskne, ale jasná představa se tomu asi říct nedá. Spíš přijdu s nějakými návrhy, popřípadě argumenty. Rozhodující slovo má ale skoro vždycky režisér.

A stává se, že se původní představa vývojem jevištní realizace úplně změní?

Málokdy. Spíš je to naopak – a to je na divadelní hudbu to nejlákavější! Na rozdíl od filmové hudby, kdy skladatel většinou jen vylepšuje „konzervu“, která už je natočená, je divadelní hudba živý tvor, který může u herců ovlivnit způsob, jak tu scénu zahrají nebo jak se k té situaci postaví. A to je vlastně můj hlavní úkol, abych pomáhal svou hudbou vysvětlovat umělecké záměry režiséra.

V mládí jsi byl zakládajícím a hlavním členem jazzrockové skupiny Combo FH. Co tě přivedlo od relativně svobodné tvorby ke skládání scénické muziky? Já myslím, že je to taky relativně

svobodná tvorba! Určitě mnohem svobodnější, než je třeba současný pop... Když jsme hrávali s kapelou, lidé říkali, že by se naše hudba hodila k filmu nebo k divadlu, takže pak logicky přišly nabídky něco takového uskutečnit. A byla z toho láska na celý život...

Často skládáš scéniku pro švédského režiséra Rina Brezinu. Jak se zrodila vaše spolupráce?

V roce 1995 jsme s režisérem Michaelem Tarantem do švédského Nyköpingu úspěšně přenesli kladenskou inscenaci Večera tříkrálového. Rino Brezina, ředitel tamního divadla a režisér českého původu, mi pak nabídl práci na mnoha společných projektech během dalších víc než dvaceti let.

Složil jsi také hudbu skoro ke dvaceti muzikálům. Vedle adaptací literárních nebo činoherních látek jsou mezi nimi i díla původní. Jak vznikala?

→ D. FIKEJZ S REŽISÉREM Z. DUŠKEM
PO PREMIÉRE SPŘÍZNĚNÍ VOLBOU,
FOTO J. SEJKORA

→ D. FIKEJZ S PŘEKLADATELEM J. JOSKEM (A JEJICH MANŽELKY) PO PREMIÉRE RICHARDA III., FOTO R. SMETANA

Nevím úplně, co konkrétně tím myslíš, řekl bych, že všechny moje „muzikály“ jsou adaptací něčích námětů. Uvozovky používám proto, že to vlastně žádné klasické muzikály v americkém stylu nejsou. Mají spíš blíže k weillovským sing-spielům. V češtině na to bohužel žádný vhodný výraz nemáme. Když se řekne „hra se zpěvy“, člověku – aspoň tedy mně – to evokuje staropražské kabarety minulého století, se kterými ve své tvorbě rozhodně nemám nic společného... Takže se radši všude píše MUZIKÁL, aby všichni pochopili, že tam je hodně muziky. (SMÍCH)

Jaká je geneze muzikálu Vylét, jehož českou verzi provedlo naše Mladé divadelní studio LAIK?
Napsal ho Willy Russell v 70. letech a složil si k němu sám i hudbu. Když jsme se ve Švédsku rozhodli, že ho budeme s Rinem Brezinou uvádět hlavně pro teenagery, napadlo nás, že bych mohl pro ten účel složit nové hiphopové písničky. Russe-llova agentura si ode mě vyžádala umělecký životopis, po jeho přečtení souhlasila. Ve Švédsku jsme po úspěšné premiéře měli 42 vyprodaných repríz. Po čase jsem s potěšením uvítal nabídku pardubického divadla k vytvoření české verze pro teenagerské Studio LAIK. I česká premiéra dopadla podle mě výborně, měl jsem z ní radost!

Při přípravě na náš rozhovor jsem se dočetla o disciplíně, o níž jsem dosud slyšela jen v souvislosti s Georgem Friedrichem Händelem: skládáš hudbu k ohňostrojm! Čím je tahle tvorba specifická?

To už je docela dávno, ale myslím, že nejlíp z těch projektů vyšlo Hradecké requiem z roku 1996 s Lucíí Bílou, sborem Boni pueri a Miroslavem Etzlerem, které je ještě k vidění třeba na YouTube. Na hradecké náměstí přišlo tenkrát kolem padesáti tisíc lidí! Jinak se mi zdá, že skládat hudbu pro ohňostroj je podobné, jako kdyby člověk měl něco vymyslet třeba pro volné jízdy krasobruslařů. Musí tam být klidné plochy i vrcholy a ke konci se žádá gradace.

Stejně jako zmíněný barokní skladatel jsi skládal i „vodní hudbu“ – pro Křižíkovu fontánu v Praze (v posledních letech bohužel ztichlou). Jak k tomu došlo a jaké bylo zadání?
To byla zvláštní zakázka od ředitelství stoleté pražské výstavy v roce 1991. Měl jsem složit a zahrát patnáctiminutovou kompozici, na kterou pak programátor ve velíně vymýšlel, jak budou tisíce trysek a světel na tu konkrétní hudbu reagovat. Synchronizace byla řízena mikroprocesory.

Nabízelo to originální umělecký zážitek, ale provoz a údržba fontány byly asi strašně drahé, tak to zarazili. Vážně je to škoda, lidi to moc bavilo.

Roku 2013 jsi vydal vlastní CD Psí hodinář. Je na něm spousta krásné muziky, většinou s tvými vlastními písňovými texty, a řada hvězdných hostů. Pověz o něm něco, prosím.

O muzice se mluví špatně, je to – podle známého citátu – „jako tančit o architektuře“. Album vzniklo jako reakce na to, že mi lidi, kteří znali moji kapelu, říkali, když jsem ji rozpustil a začal se věnovat scénické hudbě: „To je škoda, že už nepíšeš písničky...“ – „Cože, víte, kolik jsem jich za ta léta pro divadla napsal? Takových tisíc určitě!“ – „No jo, ale my moc do divadel nechodíme. Nahráj zase radši nějaký cédéčko!“ Tak mě holt přemluvili... A když volnost, tak volnost! Chtěl jsem, aby každá z 18 písniček byla trochu jiná. Album jsem si produkoval sám, obal na něj vymyslela moje dcera a na nahrávání jsem si postupně pozval 40 hostů z mnoha hudebních žánrů. Snad se povedlo...

A můžeme se těšit na další?

Možná, uvidíme. Teď se ale musím soustředit na svůj životní projekt, scénický koncert z mých písní z her Williama Shakespeara za 30 let mé divadelní tvorby. Budeme ho hrát letos v létě na Shakespearovských slavnostech. A z kterého divadla je moje nejstarší písnička? Samozřejmě – z Východočeského divadla v Pardubicích! Je to finállovka z Večera tříkrálového z roku 1991. Herci ji tenkrát zpívali v anglickém originále. Moc rád na to vzpomínám!

Já taky, ta píseň brala dech. Kež takových od tebe uslyšíme ještě hodně. Díky za rozhovor.

JaP

Své DVEŘE DOKOŘÁN otevřel PETR NOVOTNÝ

Během covidového zákazu kulturních akcí jsme byli ve spojení s diváky pouze prostřednictvím streamovaných diskusních pořadů **DVĚŘE DOKOŘÁN**, které jsme vysílali na našem facebookovém profilu. Online zábavná talk show s otevřením divadelních domů neskončila a její autorka a moderátorka **Jana Uherová** si své hosty zve dál, nyní však už i s publikem v sále Malé scény ve dvoře. V pondělí 7. března byl odsud přenášen další díl, který hostil kmenového režiséra VČD **Petra Novotného**. Jaké dveře dokořán otevřel, jak vzpomíná na posledních dvacet let s pardubickým divadlem, co říká o svých pražských projektech a co mu vzkazují jeho kolegové, se můžete dozvědět i ze záznamu na facebookovém profilu VČD www.facebook.com/vcd.pardubice. RaS

HLAVNÍ HOST VEČERA, REŽISÉR A AUTOR ŘADY DIVADELNÍCH TEXTŮ P. NOVOTNÝ.

J. UHEROVÁ SI DO SVÉHO POŘADU POZVALA NEJEN P. NOVOTNÉHO, ALE I JEHO ASISTENTKU M. MEJZLÍKOVOU. FOTO J. SEJKORA

VENDULA HENCLOVÁ

VERNISÁŽ
VE FOYER

V rámci odložené premiéry *Sherlocka* v nesnázích 3. října 2020 se ve foyer uskutečnila vernisáž výstavy děl výtvarnice **VENDULY HENCLOVÉ**. Asi o týden později však druhá vlna koronaviru uzavřela divadla, a tím ukončila i nově nainstalovanou výstavu, o kterou vás ale nechceme ochudit. Před premiérou komedie *Mimo záznam* v sobotu 23. dubna její obměněnou podobu znovu zahájíme. Věříme, že tentokrát už vystavené obrazy vydrží zdobit foyer podle plánu až do poloviny června do poslední premiéry stávající sezóny.

Vendula Henclová (nar. 1960) vystudovala výtvarné umění na Fakultě multimediálních komunikací Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně. Vyučuje na Střední průmyslové škole ve Velkém Poříčí u Hronova předměty Dějiny umění a Figurální kresba. Volnou tvorbou se prezentuje již od osmdesátých let. Od devadesátých let se začala více soustředit i na teorii umění. Od roku 1996

společně s manželem provozuje v Náchodě Galerii U Mistra s palmou, která se zaměřuje na současné umění. Ve své výtvarné práci se představuje především figurálně.

Pro svou obnovenou pardubickou výstavu s názvem **Jiné situace** autorka připravila koláže, lavírované kresby, obrazy se situačními motivy a reminiscence obrazů známých malířů.

RaS

Rusalka

PARDUBICKÉ KONZERVATOŘE NA PRKNECH VČD

Po Smetanově Hubičce, Prodané nevěstě, Blodkově V studni, Pucciniho Sestře Angelice, Mozartově Figarově svatbě a dalších operních projektech připravila Konzervatoř Pardubice ve spolupráci s Východočeským divadlem a ZUŠ Havlíčkova Pardubice unikátní operní představení Dvořákovy RUSALKY. Ta je nejen patrně nejkrásnější českou operou, ale bezesporu i nejhranějším titulem české hudebně-dramatické tvorby ve světě. Tento ambiciózní projekt byl původně zamýšlen k jubileu skladatele v roce 2021 i k výročí samotné premiéry díla (1901). Covidová krize však inscenaci o rok posunula.

Před třemi lety jsem nečekaně dostala nabídku režisovat už zmíněnou Figarovu svatbu, a protože naše společná práce byla úspěšná a měla kladné ohlasy, pustili jsme se do dalšího díla, tentokrát to však byl projekt mnohem komplikovanější. Pěvecké party jsou těžké a nároky na interprety opravdu enormní. Ale pěvecké oddělení na Konzervatoři Pardubice je v mimořádně dobré kondici, a tak byla naděje, že všichni studenti se se svými rolemi úspěšně poperou. A koronakrizě paradoxně pracovala v náš prospěch – studenti dospěli, jejich hlasy se usadily, kromě životních zkušeností získali i ty herecké. Zkoušení Rusalky se ujal zapálený a zkušený tým – o hudební nastudování se postaral **Petr Hostinský** a dirigent **Tomáš Židek** vede Symfonický orchestr Konzervatoře Pardubice pevnou rukou, je radost pozorovat jeho práci. Vedoucí pěveckého oddělení **Hana**

Medková je perfektní manažerka, bez její neúnavné pomoci by bylo zkoušení mnohem složitější. Kvůli odložení premiéry se jí někteří studenti už nedočkali, dokončili konzervatoř a pokračují ve studiu na vysoké škole či začali pracovat. A ti, co v projektu zůstali, jsou téměř beze zbytku v 6. ročníku a na konci školního roku se také rozutíkají. Rusalka se proto bude uvádět jenom do konce divadelní sezóny.

Pro **Elišku Tomeňukovou** a **Vojtěcha Pošváře** – představitele Rusalky a Prince – jsou to velké příležitosti, a oni je dokázali, dle mého úsudku, vrchovatě naplnit. Ale na jevišti se uplatní i další nadějné talenty z řad posluchačů pěveckého oddělení. Ke spolupráci si škola přizvala také bývalé absolventky, v roli Kněžny se v alternaci přestaví **Lucia Bildová** (členka sboru ND v Praze) a v alternaci Rusalky **Nikola Uramová** (absolventka HAMU Praha, vítězka

mnoha soutěží, nejnověji Soutěže Emý Destinové v Londýně).

Velkou přidanou hodnotou pak přinese výrazné uplatnění baletní složky v podání žáků ZUŠ Pardubice Havlíčkova pod vedením **Evy Rákosové**, **Lenky Demlové** a **Michaely Rákosové**. Vznikne tak zcela ojedinělý kombinovaný umělecký tvar, ve kterém si přijdou na své všichni citliví lidé. U Dvořákovy operní tvorby je v divadelním provozu vždy potřeba provádět v partituře tzv. škrty, resp. dramaturgické krácení, kdy je pak každá inscenace naprosto ojedinělá. Vzhledem k tomu, že zde se jedná o mladé začínající pěvce a studentský orchestr, bylo nutné rovněž krátit, avšak hlavní dějová linie příběhu zůstává zachována včetně nejnámějších árií a scén.

Příběh Rusalky a prince s tragickým, ale nadějným koncem, může promlouvat k člověku v každém věku. Děti naleznou v díle překrásnou pohádku, mladí lidé problematiku milostných vztahů a zralý člověk může vidět odvěky rozpor člověka a přírody, který je tolik akcentován právě v současných dobách...

JaU

† E. TOMEŇUKOVÁ COBY RUSALKA PŘI FOTOGRAFOVÁNÍ NA PREMIÉROVÝ PLÁKÁT, FOTO J. SEJKORA

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO
U DIVADLA 50, 531 62 PARDUBICE
☎ 466 616 411 WWW.VCD.CZ
f FACEBOOK.COM/VCD.PARDUBICE

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK
PONĚLÍ–ÚTERÝ 10:00–18:00
STŘEDA–ČTVRTEK 10:00–17:00
PÁTEK ZAVŘENO
☎ 466 616 432 ☎ 466 616 402
✉ OBCHOD@VCD.CZ

VEČERNÍ POKLADNA
☎ 466 616 430

HROMADNÉ OBJEDNÁVKY
LENKA HRONOVÁ ☎ 725 986 767
✉ HRONOVA@VCD.CZ

PŮJČOVNA KOSTÝMŮ
JAROSLAVA KREJČOVÁ
ČTVRTEK 16:00–17:00
☎ 466 616 423 ☎ 602 405 379

DIVADELNÍ KLUB ☎ 602 528 752
PONĚLÍ–ČTVRTEK 11:00–23:00
PÁTEK 11:00–00:00
SOBOTA 16:00–00:00
NEDĚLE 16:00–22:00

ZŘIZOVATELEM VČD JE STATUTÁRNÍ MĚSTO PARDUBICE
ZA FINANČNÍ PODPORY MINISTERSTVA KULTURY ČR A PARDUBICKÉHO KRAJE

GENERÁLNÍ PARTNER VČD

 Synthesia
Chemie pro budoucnost

PRVNÍ HLAVNÍ PARTNER VČD

 EOP ELEKTRÁRNÝ
OPATOVICE

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI VČD

JHV

Kooperativa
VIENNA INSURANCE GROUP

 NADACE
LENKY A ROMANA
ŠMÍDBERSKÝCH

CH&T PARDUBICE
ČLEN SKUPINY ENTERA

Alukov®
DOTVÁRME DOMOV...

PARTNEŘI VČD

 ComArr

BARTH

 HAK

 VCES
KONSTRUKČNÍ ČINNOSTI

Kavoviny
TRADICE OD ROKU 1898

 era

DOSTIHOVÝ
SPOLEK

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI VČD

 deník

 Pardubice
Český rozhlas

 TV

 KAS
Radio

 BEAT
RADIO

 Country
RADIO

 Jes
88.0

 BUSTV
ZÁBAVNÍ ČESTOVÁNÍ

 PARDUBICE
ZIVE

 Informační server
WWW.PARDUBICE.CZ

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ DUBEN 2022 PŘIPRAVIL: R. SMETANA DESIGN: A. HARVANOVÁ
FOTO NA TITULNÍ STRANĚ: J. LÁŠKA A K. ŠAFRÁNKOVÁ, ONA NENÍ VADNÁ!, FOTO J. VOSTÁREK